

„Šaltinėlio“ bibliotekoje (Vasario 16-osios g. 10) veikia fotomenininko Valentino Pečinino paroda „Saukų šeimos portretas“.

„Dažniausiai fotografinės temos man gimsta staiga ir netikėtai. Tarytum stipri Dievo ranka nurodo mano kūrybinio kelio kryptį. Taip buvo su „Siauruku“, „Baletu“, „Tėvo Stanislovo“ ciklais. Taip atsitiko ir su „Saukų šeimos portretu“.

Stengiausi subtiliai prisiliesti prie garsių dailininkų emocinių išgyvenimų, jų sielų trapumo ir ryžtingo atsiribojimo nuo plačios visuomenės. Išlaikydamas klasikinio portreto tendencijas, panaudojau avangardinį fotografavimo metodą ir išvengiau režisuotų portreto rakursų.

Dviejų skirtingų dailininkų ir asmenybių, vienos paslaptingos ir ekspresyvos šeimos portretų paletė atskleidžia ir asmeninius išgyvenimus, ir atsiribojimą, ir emocinį iššūkį.

Būdamas šalia Šarūno ir Nomados, suvokiau vieną filosofinę tiesą: atskleisti savyje ypatingus kūrėjo gabumus galima tik visiškai atsisakius materialinio prado, nustojus siekti karjeros, finansinės ir socialinės gerovės.

Kurti gali kiekvienas, bet ne kiekvienas kuria.“ – sako Valentinas Pečinas

Menotyrininkė Kristina Stančienė rašo: „Apie ką pasakoja Valentino Pečinino kūriniai? Kuriai „pusei“ jie atstovauja? Viena vertus, jie priskirti šiuolaikinei „humanistinei“ fotografijai. Tą tvirtina ir pats autorius, sakydamas, jog juose išlaikė klasikinio portreto bruožus. Menininkų atvaizduose neįtampa pozavimo įtampos, statiškumo. Atvirkščiai – ekspresyvūs, emocingi gestai (ypač N. Saukienės) rodo, kad portretai gimė spontaniškai, netikėtai, iš anksto nežinant galutinio rezultato... Daugelyje fotografijų autorius niveliuoja aplinką, foną, sutelkdamas žiūrovo dėmesį vien į herojų veidus, gestus. Nesvarbūs tampa drabužiai, kitos detalės, leidžiančios susidaryti įspūdį apie portretuojamuosius... Šios nuotraukos yra ir gana „tapybiškos“ – kone barokinė, dramatiška šviesotamsa, kartais primenanti italų tapybos genijaus Karavadžo kompozicijas.

Taigi, šiame portretų cikle patyrusiam fotomenininkui Valentinui Pečininui pavyko taikliai perteikti unikalią žinomų tapytojų atsivėrimo akimirka, rasti su portretuojamaisiais bendrą kalbą, pajusti emocinį ryšį, intrigą. Tačiau čia įamžintos asmenybės – sudėtingos ir gilios. Galima pajusti jų trapumą, jautrumą. Tačiau ne daugiau. Žvelgdama į fotografinį atvaizdą, nesiryžtu spėti, koks gi iš tikrųjų yra Šarūnas Sauka ir kokia kasdienybėje yra Nomada Saukienė. Tačiau ši filosofija, aiškiai intrigavusi autorių, dabar intriguoja mus, žiūrovus, paskleisdama daugiau nežinios, klausimų, nei išvadų ir atsakymų“.

Paroda „Saukų šeimos portretas“ „Šaltinėlio“ bibliotekoje bus eksponuojama iki rugsėjo 30 d.

